

MEVTANE

(Oyun – Kara Mizah)

(Tek Perde)

Yazan : Prof. Dr. Zafer Öztekin

Oyun başlamadan önce bir anons yapılır :

Sayın izleyiciler, oyununumuzda geçen olaylar tamamen hayal ürünüdür. Hiç kimse üzerine almasın. Bugün izleyecekleriniz olacak şeyler değil. Hele bizim ülkemizde böyle şeylerin olması söz konusu bile olamaz. Maazallah olsa bile, hep beraber harekete geçer ve engellerdik.

Biz yalnızca, mesela dedik...

SAHNE 1

Mevtanenin ii. MEVTANE tabelası asılıdır. Duvardaki bir resimde başında mavi bir takke olan bıyıklı bir adam parmağı ile sus işareti yapmaktadır. Sahnede düzenli bir kargaşa vardır. Erkekli kadınlı mavi gömlekliler oradan oraya gitmektedirler. Sahnenin bir köşesinden diğereine sedye üzerinde taşınan mevtalar görülür. Sedyedeki bir mevtanın göğsünde kocaman bir bıçak saplıdır. Sedyeleri mavi gömlekliler sürmektedir. Mavi gömleklili bir kişi elinde bir bacak taşımaktadır. Bir başka mavi gömleklili bir mevtayı sırtlamıştır. İki mavi gömleklili bir mevtayı kol ve bacaklarından tutmuş taşımaktadırlar. Fonda siren sesleri, uğultulu konuşmalar duyulmaktadır.

Bir anons duyulur : “Falanca bey, Falanca Bey, acele morgda beklenmektedir.”.

Sahneye sivil giyimli, takım elbiseli bir kişi (konuk) girer. Şaşkınlıkla kargaşayı izler. Bazı kişilere çarpmamak için vücut çalımları yapar.

Bir anons daha duyulur : “Dikkat dikkat, mevtta boyama anabilim dalı başkanlığından duyurulmuştur : Bugünkü konferansımızın konusu “göz boyamadır” Hepinizi, saat 16 ‘da konferansımıza bekliyoruz. Konferans biletleri veznede satılmaktadır” ;

Konuk kişi, bir elinde bacak taşımakta olan mavi gömlekliliye sorar :

Konuk : Afedersiniz bayım, başmevtacının odası nerede acaba ?

Mavi gömleklili (elindeki bacağı bir sopa gibi kullanarak) : Şu köşeyi dönün, ikinci kata çıkın, sağdaki ilk kapı.

Konuk : Teşekkür ederim... Teşekkür ederim... Kolay gelsin...

Mavi gömleklili : Sağolun beyim.

Konuk kişi, yürüyen kişilerin arasından geçerek gösterilen yerde gözden kaybolur. Birkaç dakika daha sahnede gidiş- gelişler sürer.

Bir anons daha duyulur : “Bütün personelin dikkatine: Müjde, müjde...Bol ölümlü bir trafik kazası nedeniyle bütün izinler kaldırılmıştır, Tekrar ediyorum, bugün kimseye izin yok. “

Sahne kararır.

SAHNE 2

Sahnenin bir köşesi aydınlanır. Sahnede bir müdür masası. Masada “başmevtacı” oturmaktadır. Diğer mavi gömleklilerden farklı olarak boynuna kırmızı bir atkı takmıştır. Masanın ön cephesinde çok büyük harflerle “BAŞMEVTACI” yazmaktadır. Karşısındaki koltuk boştur.

Kapı çalınır.

Başmevtacı : Giriniz...

Kapı açılır.

Bir mavi gömleklinin başı görülür ve “Bir konuğunuz var efendim” der.

Mavi gömleklili sözünü bitirmeden arkasından konuğun önce başı görülür, sonra kendisi içeri girer.

Konuk : Vay dostum, vay... Kutlamaya geldim... Müsaade var mı ?

Başmevtacı : Oooo... kimleri görüyorum... Seni hayırsız.... Bu kadar yıl nerelerdeyin? Hangi dağda kurt öldü ?

Konuk ile başmevtacı samimi şekilde sarılırlar.

Başmevtacı kapıdaki kişiye dönerek : Oğlum bize iki sade kahve gönder... (Sonra konuğuna dönerek) Sade içerdin değil mi ?

Konuk : Bravo doğrusu... Tam isabet...

Mavi gömleklili dışarı çıkar.

Başmevtacı (koltuğu göstererek): Buyur otur... Özlemişim seni yahu... Ne iyi ettin de geldin... Eeee... Nasılsın bakalım? Ne var ne yok?

Konuk : Ne olsun.. Evden işe , işten eve... Yaşam devam ediyor.... Asıl seni sormalı... Duydum ki terfi etmişsin ... Başmevtacı olmuşsun ... İyi olmuş... İyi olmuş... Hayırlı, uğurlu olsun..

Başmevtacı : Teşekkürler birader... Bilirsin, benim öyle yöneticilikte gözüm yoktur... Benim asıl mesleğim mevtacılık... Bundan ötesi önemli değil... Ama şöyle etrafıma bakıyorum da, bu masaya benden daha uygunu yok...

Konuk : (müstehzi bir şekilde) Bakıyorum da... eski alçakgönüllüğün aynen devam ediyor...

Gülüşürler...

Başmevtacı (Devam eder) : Karizma desen bende... zeka desen bende... vizyon desen bende... Yalnız yorulmuyorum desem yalan olur... Bu işin gecesi yok.. gündüzü yok.. Kimin ne zaman mevta olacağı belli olmuyor... Çok acil vakalarımız oluyor... Yani, 7-24 çalışıyoruz...

Konuk : 7-24 mü? Ne o gine piyango işine mi girdin yoksa ?

Başmevtacı : Yok canım, ne piyango.. 7-24, yani haftanın yedi günü, günde 24 saat... Senin anlayacağın, dur durak yok.. Sürekli iş... Ama, öğünmek gibi olmasın üstesinden geliyoruz...

Konuk : Sen yaparsın kardeşim... Senden uygununu zor bulurlardı... İyi oldu... iyi oldu... Sonra sen para işlerinden de iyi anlarsın.... Okulda sana “bay açığöz” derdik hatırlar mısın?

Başmevtacı : Hatırlamaz olur muyum ! Sahi.... Nereden çıkmıştı o lakap?

Konuk : Canım nasıl bilmezsin ! Sınıfta piyango düzenleyip hediye de kendine çıkartmıştın ya ! İşte o gün hakettiğin “açığöz” lakabını.

(Birlikte gülerler)

Kapı açılır. Bir hizmetli (mavi gömleklili değil) kahveleri getirir. Başmevtacının ve konuğun önüne bırakır. Bundan sonraki konuşmalarda zaman zaman kahvelerini içerler.

Başmevtacı : Yani, birader, mevtane yönetmek için de açığöz olmak gerekir. Dışarıdan bakınca mevtane yönetiminin ne olduğu pek anlaşılıyor. Mevtane yönetmek öyle meyhane yönetmeye benzemez...Mevtane yönetecek adamın para işlerinden iyi anlaması gerekir. Mevtane demek para demektir kardeşim, para...

Konuk : Ne yani, burası bankamı ... aşk olsun o kadar da abartma...

Başmevtacı : Hiç abartmıyorum... Burası bir ticarethane dostum... ticarethane.... Burada her şey para... mevtane gelir para... kesersin para... dikersin ayrı para... boyarsın para... saklarsın para...gömersin yine para ...yaaa... ne yapsan para... Şimdi diyeceksin ki bu kadar parayı ne yapacaksın ? Geçim kardeşim, geçim... Ne kadar çok iş o kadar para... Ne kadar para, o kadar maaş... yaaa...,

Konuk : Nasıl yani... Sizin maaşlar sabit değil mi?

Başmevtacı : Sabit olur mu kardeşim ... Bizde performans diye bir şey var... Ne kadar iş yaparsan, mevtaneye ne kadar çok para kazandırırsan o kadar çok maaş alırsın...

Konuk : Hoppala...ne iş bu böyle... Ya iş olmazsa... Yani, mevtane dediğin kaç tane olur ki!... Kaç mevtane olursa o kadar iş olur... Ne yani, iş yaratacağım diye mevtane avına mı çıkacaksın...

Başmevtacı : Aynen öyle kardeşim... Mevtane avına çıkacaksın...

Konuk : Yahu arkadaşım, ben şaka yaptım... İşletme beni... Mevtane avı da neymiş...

Başmevtacı : Neyse, şimdi bu konuyu bırakalım... Ne de olsa meslek sırrı... Açıklamamak gerek... Sonra ekmekten oluruz..

Konuk : Amma yaptın birader... Ben yabancı mıyım?

(O sırada kapı çalınır)

Başmevtacı : Girinizzz...

(Kapı açılır. İçeriye bir kadın girer. Sıkılarak başmevtacıya yaklaşır)

Başmevtacı : Buyurun hanımefendi.. Ne istemiştiniz?...

Kadın(Mahçup bir eda ile) : Efendim, bizim bey sizlere ömür.

Başmevtacı : Başınız sağ olsun... Eeee ?

Kadın : Biz de apar topar buraya getirdik mevtayı...

Başmevtacı : Çok iyi etmişsiniz... Buradan iyisini bulamazdınız...

Kadın : İyi ettik etmesine de... Sonrası pek iyi olmadı...

Başmevtacı : Nasıl yani ?

Kadın : Efendim, kesmek lazım dediler...

Başmevtacı : Güzel... Kesmek lazımsa kesilecek elbette... İtirazınız mı var yoksa... Kesilmesin mi istiyorsunuz... Eğer öğle ise, hemen söyleyeyim, ben meslekdaşlarıma karışamam. Mevtacılık özgür bir meslektir... Karar mevtacınıza aittir... Eğer o öyle uygun görmüşse ben buna müdahale edemem...

Kadın : Yok ... yok... Mevtacıya bir itirazımız yok... Kesilecekse, elbette kesilecek... Benim itirazım veznedeki memura...

Başmevtacı : Nasıl yani?... Kaba mı davrandılar yoksa? ... Ben gerekeni yaparım hanımefendi... Halbuki onlara defalarca söyledim.. müşteri velinimetimizdir diye...Siz merak etmeyin.... Tekrar başınız sağolsun... (Kadını başından savarcasına konuşur)

Kadın : Öyle değil baş efendi... Çok kibarca söylediler...

Başmevtacı : Neyi kibarca söylediler, hanımefendi ? Şu işi bir güzel anlatsanıza canım...

Kadın : Efendim,mevtacı kesmek lazım deyince, biz de olur kesin dedik. O zaman vezneye buyrun dediler... Biz, ne veznesi olduğunu anlamadık... Sandık ki, kesim işlemi veznede olacak... Gittik vezneye... Meğerse, önce bizi keseceklermiş... Mevta ondan sonra kesilecekmiş...

Başmevtacı : Sizi niye kessinler, hanımefendi. Bir yanlışlık var...

Kadın : Hah... başefendi, ben de öyle dedim zaten, bizi niye kesiyorsunuz? Bunda bir yanlışlık var, dedim... Ama, veznedeki adam yok ille de önce sizi keçeğim diye tutturdu... Mevzuat böyleymiş...

Başmevtacı : Ne mevzuatı?

Kadın : Hah, işte ben de aynen öyle dedim. Ne mevzuatı efendi.. dedim... O da bana duvardaki yazıyı gösterdi... Altında başmevtacının imzası vardı... Ben de varıp başmevtacıya bir sorayım dedim..

Başmevtacı : Hiçbir şey anlamadım hanımefendi... Ne yazısı?... Ne imzası?... Sizi kim kesecek?... Neden kesecek?

Kadın : Başefendi, duvardaki yazı diyorum...başmevtacı siz değil misiniz? Siz imzalamışsınız...

Başmevtacı : Ne yazısıymış bu? Ne yazıyordu o yazıda?

Kadın : Demişsiniz ki, burası A sınıfı bir mevtanedir... Her iş için yüzde ikiyüz parayı işin sahibi öder demişsiniz... İşte ben de o yüzden şeyettim yani... Bizden yüzde ikiyüz kesme parası diye benim bir aylık emekli maaşımı kesiyorlar...

Başmevtaacı : Haaa... Şimdi anlaşıldı... Bakın hanımefendi... Bu bir kural... Bu kuralı biz koymadık... Sosyal Mevta Kurumu koydu....

Kadın : Kim koydu?

Başmevtaacı : SMK, yani Sosyal Mevta Kurumu...

Kadın : Ne koydu ? şey ... yani, ne dedi?

Başmevtaacı : Dedi ki, mevtaneler A,B,C,D,E diye ayrılmıştır. Burası A sınıfıdır. Burada yapılan işlerin parasının iki katı kadar parayı mevta sahibi ekstradan öder...

Kadın : E, sosyal kurum diyorsunuz...

Başmevtaacı : Evet...

Kadın : Yani sosyal olunca parayı devlet öder demek olmuyor mu? Bu ne biçim sosyal kurum?

Başmevtaacı : Eee, yani şey... Sosyal dediysen o kadar da sosyal değil canım...

(Konuk kıkırdar biçimde gülmeye başlar. Elini ağzına götürerek gülmesini saklamaya çalışır)

Kadın : Yani.... Ne olacak şimdi?

Başmevtaacı : Benim yapabileceğim bir şey yok hanımefendi. Bu parayı ödemek zorundasınız. Aksi durumda kesme işlemi yapamayız...

Kadın : Anlaşıldı... Kesdirmeden gömdüreceğiz... Başka çare yok... der ve üzgün bir şekilde dışarı çıkar.

Konuk : Çok üzüldüm kadıncağzın durumuna aziz dostum. Keşke bir şeyler yapabilseydin...

Başmevtaacı : Bu işler böyle işte arkadaş... Birisine biraz merhamet gösterdin mi, başkaları da sıraya girer... O zaman bu mevtane nasıl dönecek? Sen bu mevtanenin aylık giderini biliyor musun? Herkese bedava dersek... biz nasıl geçineceğiz?

Konuk : Ama eskiden böyle değildi... Mahellerlerde, köylerde mevta ocakları vardı... Ücret falan ödenmezdi... Ne zaman gitsek hizmet alırdık... Gece bile olsa işin yürürdü...

Başmevtaacı : O eskidendi kardeşim... Eski çamlar bardak oldu... Şimdi dünyanın neresine gitsen aynı şey... Parayı veren düdüğü çalar... Her ülkede bir Sosyal Sosyal bir Mevta Kurumu var... Ama bu işler o kadar pahalı ki, devletin parası yetmiyor kardeşim... Hizmeti alan parayı öder...

Konuk : Ama kardeşim, bu hizmet öyle tapu hizmeti almaya benzemiyor, bu hizmet başka... öyle değil mi?

Başmevtaacı : Öyle değil birader... Araban bozulsa tamiri parayla değil mi? Bir kilo portakal alsan parasını ödemiyo musun?

Konuk : Yapma kardeşim... Arabayla, portakalla mevta aynı şey mi?

Başmevtaacı : (sinirli bir şekilde) Evet efendim... Aynı şey... Madem ki mevta oldun, parayı ödeyeceksin arkadaş... Paran yoksa mevta olmayacaksın...

Konuk : Sen çok değişmişsin kardeşim... Eskiden böyle değildin... Açıkğözdün ama, yine de insanları severdin... Yardım etmeyi severdin...

Başmevtacı : Zaman değişti dostum.. Zaman değişti... Zamana uymazsan uydururlar... Uysa da uydururlar, Uymasa da uydururlar. Anladın mı?....

Konuk : Anladım dostum.... Anladım...

Sahne kararır.

SAHNE 3

Başasistanın odası . Sahnede iki mavi gömlekli vardır. Birisi baş asistan, diğeri daha genç ve asistanlığa yeni başlamış kişi. Genç olanın gömleğinin boyu daha kısadır (ceket boyu). Sahnede bir masa, iki sandelye, bir insan iskeleti, bir muayene masası (ya da sedye), duvarda birkaç diploma vardır.

Başasistan : Evettt.. Demek yeni asistanımız sensin... Hoş geldin...

Asistan : Hoşbulduk efendim...

Başasistan : Efendim yok... Efendim yok... Bizim meslekte adettir... Abi..Abla diyeceksin...

Asistan : Peki abi...

Başasistan : Söyle bakalım...MUS 'ta kaç aldın?

Asistan : Birinci oldum abi.... 80 aldım...

Başasistan: Bravo... bravo... Hangi fakülteden mezunsun?

Asistan : Sizin fakülteden abi...

Başasistan : Bizim fakülteden mi? ... Seni hiç görmedim ben...

Asistan : Stajlara gelemedim abi....

Başasistan : Gelemedim ne demek ? ... Mazeretin mi vardı ?

Asistan : Evet abi...MUS'a çalışıyordum abi...

Başasistan : Yani, sen şimdi Mevta Kesme Anabilim Dalının stajlarına hiç gelmediğini mi söylüyorsun ?

Asistan : Tam öyle denemez.... Birinci ve son gün gelmiştim galiba ... Bir de sınav günü uğramıştım...

Başasistan : Peki, diğeri stajlar ne alemde? Onlara uğradın mı?

Asistan : Yok abi... Mevta kesme uzmanı olmak istediğim için sizin anabilim dalına birkaç gün uğramıştım... Diğerlerine gitmem pek gerekmedi...

Başasistan : Yani şimdi sen mevta yıkama, mevta boyama, mevta saklama, mevta gömme anabilim dallarının stajlarına gitmedin mi?

Asistan : Gerek görmedim abi.... Dedim ya MUS'a çalıştım...

Başasistan : Yani sana şimdi mevta boya desem boyayabilir misin?

Asistan : Yok abi boyayamam.... Ama teorik olarak çok iyi bilirim, abi... Ezbere bilirim...

Başasistan : Peki, sen şimdi mevta gömebilir misin?

Asistan : Yok abi, gömemem.... Ama, teorik olarak çok iyi bilirim... Bütün sınavlarından tam not aldım...

Başasistan : Yahu arkadaş, ya MUS'u kazanamasaydın ne olacaktı? Seni bir mahelleye "aile mevtacısı" olarak atayacaklardı... O zaman ne yapacaktın ?

Asistan : Bilmem.... Bunu hiç düşünmedim... Nasıl olsa MUS'u kazanırım demiştim....

Başasistan : Peki, ya kazanamasaydın?

Asistan : İşte o zaman ayvayı yemiştim...

Başasistan : Sen mi ayvayı yemiştin, yoksa mevtalar mı?

Asistan : Yukardakilerin hepsi doğru... Yani, pardon alışkanlık işte... Hep beraber demek istedim...

Kapı açılır. İçeriye muzip asistan mavi gömlekle girer.

Muzip : Merhabalarrrrr.... Neymiş o hepberaber yediğiniz şey bakayım....

Başasistan : İşte ekip tamamlandı... Tanıştırayım... Yeni asistanımız.... (Muzip'i işaret ederek) Bu da bizim kıdemli asistanımız...

Muzip : Vay... Memnun oldum.... Kulübe hoş geldin....

Asistan : Ben de memnun oldum..

Muzip : İki yeni asistan alındığını duymuştum... Diğeri nerede?

Başasistan : Henüz görmedim.... Birazdan damlar...

Muzip : Sahi neydi o hep beraber yediğiniz şey ?

Başasistan : Efendim, bu genç fakülteadaki hiçbir staja katılmamış...

Muzip : Yaaa...

Başasistan : Evet, ya... Ben de diyordum ki... Ya MUS'u kazanmasaydın ne olurdu ?

Muzip : Dur ben söyleyeyim.... Hapı yutardı... değil mi?

Başasistan : Eh... Yaklaştın....Hem ben , hem de mevtalar ayvayı yedik diyor...

Muzip : Hah... hah... hah... Peki, ne yapmış staj yerine?

Başasistan : MUS'a çalışmış...

Muzip : Vay... Çalışkan kardeşim benim... Yani sen şimdi her şeyi bilirsin.. Öyle mi?

Asistan : Evet abi.... Herşeyi bilirim...

Muzip : Peki söyle bakalım... Yazın geldiğini nasıl anlarız ?

Asistan : Anlamadım ?

Muzip : Oho... Sen daha soruyu anlamıyorsun oğlum... Yazın geldiğini nasıl anlarız? Anladın mı ?

Asistan : Havalarının ısınmasından galiba...

Muzip : Olmadı.... Ayvalar çiçek açar oğlum..ayvalar... Hani türküsü var: "Ayva çiçek açmış yaz mı gelecek" diye... Ayva yemeyi biliyorsun, ama.. ayvanın çiçeğini bilmiyorsun... Olmadı, olmadı... Otur ... sıfır.

Asistan : Ama abi, seçenekleri vermediniz.. Seçenekleri sıralasaydınız bilirdim... Haksızlık yapıyorsunuz...

(Başasistan ve muzip gülmeye başlarlar. Asistan şaşkınlıkla onları seyretmektedir.)

Kapı açılır. İçeriye ikinci genç asistan girer. Genç bir kızdır. Kısa mavi gömlek giymektedir. Gözünde iri siyah gözlükler vardır. Boynunda bir bıçak, bir bilek taşı, bir iplik masurası ve bir çuvaldız asılıdır. Odadakiler bu kişiye şaşkın ve dalgın bir şekilde bakarlar. Bir dakika kadar sonra...

İkinci asistan : Günaydın, efendim.... Ben yeni asistanınızım...

Ses çıkaran olmaz.... Biraz bekledikten sonra,

İkinci asistan : Öhö... Öhö... Ben diyorum....yeni asistanınızım...

Başasistan (irkilerek kendine gelir) : Aaa... haaa.. evet , evet... hoşgeldiniz... Biz de şimdi sizden söz ediyorduk... Tam üstüne geldiniz...

Muzip : Yaa... tam üstüne geldiniz...

Başasistan : O boynundakiler nedir öyle?

İkinci asistan : Kesme ve dikme aletleri efendim...

Başasistan: Efendim yok.... Efendim yok...Abi deyin bana...

İkinci asistan : Peki efendim... şey ... peki abi...

Muzip : Kesme dikme aletleri mi?

İkinci asistan : Evet abi... Ben hazırım abi... Kesilecek bir şey varsa, hemen kesebilirim....

Muzip : Vardı ama.... Dün mahellenin sünnetçisine kestirdik.... Keh... Keh... Keh...

İkinci asistan : Keşke bugüne öteleseydiniz... Ben keserdim abi... Tüh...

Kapı açılır. Bir mavi gömlekleli sedye üzerinde bir mevta getirir.

Sedyeye sürücüsü : Kesilecek mevta'yı getirdim efendim... Kolay gelsin... (Dışarı çıkar)

Başasistan : Hah... işte size ilk vakanızı takdim edeyim.... Kendileri kesilmeyi bekliyor... ilk gelen ilk yapar ... (birinci asistana dönerek) ..haydi bakalım... kesmeye başla...

Asistan : Aman abi... bugün daha ilk günüm... ben kesmeyi bilmem... sizden öğreneceğim... Önce siz buyurun...

(Bu sırada ikinci asistan sürekli parmak kaldırmakta ve zıplamaktadır)

Başasistan : (İkinci asistana dönerek) Ne o zıp zıp zıplıyorsun....

İkinci asistan : Ben keseyim abi... ben keseyim...

Başasistan : Kendine güveniyorsun demek...

İkinci asistan : Evet abi.... Staj sırasında çooooo kestim ben...

Asistan : Yok yahu... stajda ha...

Başasistan : Peki... madem öyle ... buyur kes bakalım...

İkinci asistanın arkası seyirciye dönüktür. Boynundaki bıçağı ve bilek taşıını çıkartır, başının üzerinden seyirciye göstererek bıçağı güzelce biler. Sonra, bıçakla mevtayı keser gibi yapar. Ağzı ile şak, şuk, şak, şuk gibi kesme sesleri çıkartır. Sonra, boynundaki masurayı ve çuvaldızı çıkartır, çuvaldıza ip geçirir. Sonra, abartılı kol hareketleri ile mevtayı diker. Sonra bir adım geri çekilip eserine bakar gibi hayranlıkla bakar. Bu sırada diğerleri merakla onu izlemektedir. Duvara "Bir anatomi dersi tablosu" nun görüntüsü yansır.

Diğer üç kişi seyrek alkışlarla ikinci asistanı alkışlarlar... İkinci asistan gururla kasılarak baş hareketleri ile teşekkür eder...

Sahne kararır.

SAHNE 4

Ortadaki sedyede bir mevtaya yatmaktadır. Başında yaşlıca bir mavi gömlekle (hoca), başasistan, muzip, ve iki yeni asistan mevtaya bir yüz nakli gerekip gerekmediğini tartışmaktalar. Duvarda dört delikli bir pano vardır. (Delikler bir baş sığacak kadardır.)

Hoca : Söyleyin bakalım ... bu mevtaya nasıl bir yüz takmalı ?

İkinci asistan (Kız) : Bence yüz nakline gerek yok hocam... Yüzü gayet güzel...

Hoca : Kim bu ? (Başasistana dönerek alçak sesle sorar)

Başasistan : (Alçak sesle) Yeni asitanımız hocam... Henüz çaylak... Kusuruna bakmayın... Biraz zaman tanımak lazım...

Hoca : Arkadaşlar... Soruya dikkat edin lütfen.... Ben surat takmak gerekir mi diye sormadım.... Nasıl bir surat takmak gerekir diye sordum...Evet... başka fikri olan var mı?

Muzip : Bence, tam yüz nakli gerekir hocam...

İkinci asistan : Tam yüz nakli mi ? ... Siz ne yapıyorsunuz abi... Adamın yüzü çok güzel yahu... Hatta bu adam sağlığında artistmiş... hem de jön artist...

Başasitan : Sen sus bakayım... Henüz kuralları bilmiyorsun... İzle ve öğren... Tamam mı?

İkinci aistan : Peki... sustum... ama, abi...

Başasistan,parmağını dudağına götürerek sus işareti yapar. İkinci asistan da eli ile ağzına fermuar çektiğini belirtir.

Hoca : Peki... Neden yüz nakli gerekir muzip efendi?

Muzip : Performans hocam...performans...

Hoca : Aferin... Sen bu işi iyi kavradın muzip efendi... aferin... Gerekmesi önemli değil, değil mi efendim...Mühüm olan ellerimiz paslanmasın... Değil mi?

Hep beraber (Kız asistan hariç) : Haklısınız hocam...

Hoca : Tamam ... anlaşıldı... Şimdi ben gidiyorum.... Özel mevtaya merkezinde işlerim var... Başasistan... bu nakilden sen sorumlusun... Anlaşıldı mı?

Başasistan : Anlaşıldı hocam... Merak etmeyin....

Hoca : Nakil yapan ekip listesinin başına benim adıma yazmayı unutma...

Başasistan : Unutmam hocam...

Hoca : Haydi, kolay gelsin...

(Hoca dışarı çıkar)

Başasistan : Şimdi arkadaşlar ... Konuyu bir kez daha konuşalım... Kural bir.... Nakil gerekse de yapılır, gerekse de... Bu konu anlaşıldı mı?

Hep beraber (Kız hariç) : Anlaşıldı....

Başasistan : Kural iki... Her zaman hoca nakil listesinin başına yazılır... Bu kural da anlaşıldı mı?

Hep beraber (Kız hariç) : Anlaşıldı...

Başasistan : Kural üç... Takılacak yüz için mevta sahibinin fikri alınır...Bu da anlaşıldı mı?

Hep beraber : Anlaşıldı...

Başasistan : O halde mevta sahibini içeri alalım da bir yüz seçsin....

Birinci asistan kapıyı açıp seslenir : Mevtanın sahibi... mevtanın sahibi...

Bir erkek ve bir kadın sıkılarak içeri girerler.

Başasistan : Merhabalar... Hoşgeldiniz... Efendim.... Sizinle daha önce görüşmüştük... Sevgili mevtaya bir yüz nakli gerekiyor.... İşte gördüğünüz gibi surat hayli soluk... Gözler çukura kaçmış... Ağız bir yanda, burun diğer yanda... Yani efendim... surat o biçim... Yüz nakli şart...

Kadın : Peki efendim... Madem siz öyle uygun gördünüz... Bize hayır demek düşmez... Biz babadan böyle gördük.... Babam derdi ki...Mevtacılar en iyisini bilirler... Hep bizim iyiliğimizi isterler... Onlar dürüsttür... Onlar cefakardır.... Onlar fedakardır.... Onlar gece demez, gündüz demez çalışırlar... Onlar...

Başasistan : tamam...tamam... anladık... bu kadar uzatmayın... görevimiz efendim... Şimdi sizden bir yüz seçmenizi rica edeceğim...

Duvardaki deliklerden birer baş (toplam dört) uzanır. Her biri ayrı ayrı komik durumdadır.

Başasistan bu suratlara yaklaşır.

Başasistan : Evettt.. Efendim, elimizdeki suratlar bunlar.... Malum, organ bağışları konusunda çok geriyiz... Ne olur yani suratını bağışlasan değil mi efendim... Ama, nerde, ille de suratım ille de suratım... Kimse suratını bağışlamıyor efendim... Neyse... İşte elimizdekiler... Ne yapalım... Size layık değiller ama bunlardan birini seçeceğiz....

Tek tek suratlara yaklaşır. Her birini çenelerinden eli ile tutarak sağa sola çevirir.

Başasistan birinci suratı tutar, çevirir

Başasistan : Bu nasıl?

Kadın : Biraz şey sanki... Şapşal gibi.... Bu olmaz...

Başasistan ikinci suratı tutar sağa sola çevirir

Başasistan : Bu nasıl hanımefendi? Kaş göz yerinde ha... ne dersiniz...

Kadın : Olabilir ... Ama diğerlerini de bir göreyim... Mazdem ki seçmece... Gerçi elinizde mal az ama...

Başasistan diğer bir suratı tutar.

Başasistan : Buna ne dersiniz ? Emin olun, bu suratı başkaları da istedi, ama kısmet sizeymiş... Nasıl buldunuz?

Kadın : Kim beğendi bunu ayol? .... Bu ne biçim surat.... Bir defa burnu sümüklü... Ben sümüklü baba istemem... Sonra sakalları var... ne öyle üç günlük tıraşı gelmiş te, berber bulamamış gibi... Ben sakallı baba da istemem...

Başasistan son suratı tutar ve sağa sola çevirir

Başasistan : Buna da hayır demezsiniz umarım... Çünkü elimizde başka yok... Bence tam size layık... nasıl?

Kadın : Eh fena değil... (Yanıdaki erkeğe döner) Sen ne dersin şekerim... Ne de olsa evin erkeği sensin...

Erkek (Ezilip büzülerek) : Estafurullah karıcığım.... En iyisini sen bilirsin.... Sen olmasan ben ne yaparım...

Kadın : (Dişlerinin arasından konuşarak) Şimdi yabancıların yanında beni sinirlendirme... Söyle hangisini taktıralım?

Erkek : Sen galiba şu en sondakini istemiştin... Münasıptir karıcığım...

Muzip : Beyefendi feminist galiba...

Kadın : Evet ... Öğünmek gibi olmasın... Birkaç ayda ben yetiştirdim kendisini.... Eskiden hart hurt ederdi... Şimdi feminist oldu...

Muzip : Çoluk çocuk var mı efendim?

Kadın (mutlu bir ifadeyle) : Evet...Var... bir kız bir oğlan....

Muzip : Hanginiz doğurdu ?

Sahne kararır.

SAHNE 5

Bir ev odası. Baba, anne ve 14-15 yaşlarındaki kızları yemek sofrasındalar. Hayali tabaklardan yemek yemekteler. Kızın üzerinde okul önlüğü ve okul yakası vardır.

Baba : Kızım... Sen neden yemiyorsun... Bir derdin mi var?

Kız (omuzunu silker ve alçak sesle) : Bir şeyim yok baba...

Baba : Var.. varrr... Ben anlamaz mıyım... Sen de bir hal var...

Anne : Rahat bırak kız babası... Biraz üzgün sadece... Hepsi o kadar...

Baba : Biraz üzgün mü ? Ne demek biraz üzgün! Neymiş benim bir tanecik kızımı üzen şey? Ha... söyleyin bakalım..

Anne : Deymez beyim... Üstüne varma kızın...

Baba : Ne demek üstüne varma... Benim kızım üzgün.. ve ben bunun üzerine gitmeyeceğim öyle mi? Söyleyin beni çıldırtmadan... Ne oldu ?

Anne : Bugün okuldan biraz üzgün geldi..

Baba : (sinirlidir) Yahu çıldıracağım... Söyleyin artık şu işin aslını... Ne oldu okulda kızım?

Kız (Mahçup bir eda ile) : Bugün okulda çok ayıp şeylerden bahsettiler...

Baba : Kim? Kim bahsetti ayıp şeylerden? Kimmiş o kendini bilmez? Şu bizim kasabın oğlu mu yoksa?

Kız : Yok o değil... Öğretmen...

Baba : Ne! Öğretmen mi? Ne öğretmeniymiş o? Neymiş o ayıp şeyler? Sana mı söyledi?

Kız : Yok... Bütün sınıfa...

Baba : Ne söyledi ? Hangi öğretmen bu? Söyle kızım... Bak sinirleniyorum artık...

Kız : Sağlık Bilgisi öğretmeni...

Baba : Sağlık Bilgisi öğretmeni mi? Şu bizim mevtanede çalışan mavigömlü öğretmeni mi?

Kız : Evet... Öyle...

Baba : Neymiş söylediği ? Ne anlattı bakalım bizim hoca bozuntusu...,

Kız : Öğretmen dedi ki, ergenlik çağına gelince memeler büyümüş... (eliyle memelerini gösterir)

Baba : Bak sennnn...Sonra?

Kız : Sonra, ergenlik çağına gelince koltuk altında kıllar çıkarmış... (Koltuk altını gösterir)

Baba : Vay.. vay... vay... Sonra?

Kız : (Utangaç bir sesle) Sonra başka yerlerde de kıllar çıkarmış ama,... orasını söyleyemem.

Baba : Sonra? Daha başka hangi lafları etti bakayım bu densiz?

Kız : Sonra, dedi ki, bebek olması için bir erkek mutlaka gerekirmiş... (El ayalarını çarpar)

Baba (ayağa fırlar) : Vah namussuz, kendini bilmez, arsız adam...Erkek olmadan bebek olmazmış ha... Buncağz çocukların aklına bunları mı sokuyorlar bunlar...

Kız : Bazıları bebek istemezmiş... O zaman da başka şeyler yapmak gerekirmiş.. onları da... şeyetti...

Baba : Onları da mı anlattı... Vay arsız vay... Bu ne biçim okul ? Bu ne biçim ders ? Bu ne biçim bakanlık ? Ben de ben isem, bu işin peşini bırakmam... Bebek nasıl olurmuş onlara göstermezsem bana da ben demesinler... Bebek öyle olmaz böyle olur... diyeceğim, gör bak sen...

Anne : Aman bey, sinirlenme... Elbet bir bildikleri vardır... Okulda öğrenmese başka yerde öğrenecek nasıl olsa... Okulda öğrenmesi belki de daha hayırlıdır... Kendini üzme...

Baba : Hanım, sen benimle dalga mı geçiyorsun... Sen bu işleri okulda mı öğrendin ?

Anne : Ben okula gitmedim ki bey...

Baba : İyi gitmemişsin... Gidenleri görüyorsun işte... Senin bebeğin olmadı mı? Bilmiyor musun bebek nasıl olur? Sana herşeyi ben öğretmedim mi? Daha ne istiyorsun ? ... Bir kadının hocası kocasıdır..kocasısı... Bu böyle biline... Yok efendim okulda öğrenecekmiş bebek yapmayı da yapmamayı da... Yok efendim memeler büyümüş... yok efendim kıllar mıllar... tövbe.. tövbee...

Anne : Tamam da bey, sen nereden öğrendin?

Baba : O nasıl söz öyle? Ben.... Şey.... Bizim mahallede bir kahveci vardı... Bütün mahalleye o öğretti... İyi adamdı... Can adamdı..... Aman sende, şaşırttın beni... Şimdi ben yarından tezi yok, eğitim müdürüne gidip dilekçemi vereceğim... Artık ne lazımsa onlar düşünsün...

Sahne kararır.

SAHNE 6

Başmevtacının odası. Başmevtacı masasında oturuyor. Karşısında bir mavi gömlekli (öğretmen) ayakta durmaktadır.

Başmevtacı : İşte böyle aziz meslektaşım... Senin sınıfta anlattıkların başımıza dert oldu.

Mavi gömlekli : Nasıl olur efendim? Ben müfredatta ne varsa onları öğretiyorum... Sağlık bilgisi dersinin ne sakıncası olabilir ki?

Başmevtacı : Efendim sınıfta ayıp şeyler söylemişsin...

Mavi gömlekli : Ne ! Ayıp şeyler mi söylemişim? Daha neler... Neymiş o ayıp şeyler ?

Başmevtacı : Ne bileyim işte, meme, demişsin, kıllardan söz etmişsin... Sonra çoluk çocuk konularına girmişsin...

Mavi gömlekli : Ne memesi, ne kılı efendim? Neden söz ettiğinizi anlamadım...

Başmevtacı : Efendim, açıkçası demişsin ki, ergenlik çağında memeler büyür..

Mavi gömlekli : Büyümez mi?

Başmevtacı : Büyür elbette.. Ama sen koltuk altında kıllar da çıkar demişsin...

Mavi gömlekli : Çıkmaz mı?

Başmevtacı : Efendim, çıkar elbette.. şimdi konuyu çarpıtma... Konumuz ders...

Mavi gömlekli : Doğru... Konumuz ders... Yani ilerinin yetişkinlerine, ana-babalarına vücutları ile ilgili bilgileri, nasıl sağlıklı olunur... bunları öğretiyoruz... Bunlar yaşamın en temel bilgileri... Bunun neresi ayıp? Doğruları öğrenmek ne zamandan beri sakıncalı oluyor ?

Başmevtacı : Aziz meslektaşım... Haklısın... haklısın ama, sen de biraz ileri gitmişsin canım... Hiç değilse koltuk altında bıraksaydın... Sen daha aşağılara inmişsin... (eliyle aşağıları gösterir) Orada burada da kıl mıl çıkar demişsin... Olmaz ki...

Mavi gömlekli : Siz beni neden çağırdınız? Bunları söylemek için mi?

Başmevtacı : Efendim, bugün eğitim müdüründen bir yazı aldım... Senin ifadeni almamı istiyorlar...

Mavi gömlekli : Ne... ifademi mi alacaksınız? (Öfkelenir)

Başmevtacı : Hemen öfkelenme canım... Önemli bir şey değil... Sen şimdi bir ifade yaz... Böyleyken böyle de... Gerisini ben hallederim... Merak etme... Sana bir şey olmaz...

Mavi gömlekli : Kendim için meraklanmıyorum, üzülüyorum... Benim üzüntüm ülkem için...

Sahne kararır.

SAHNE 7

Başasistanın odası. Başasistan, muzip, birinci asistan, ikinci asistan (kız), ve 3 tane stajyer mevtacı vardır. Stajyerlerden ikisi kızdır. Başasistan oturmaktadır, diğerleri dağınık biçimde ayakta.

Başasistan : Günaydın arkadaşlar.... Dün gece çok yoğun bir gece olmuş, öyle mi?

Diğerleri : Öyle...

Birinci asistan : Bol ölümlü bir trafik kazası, bir yangın ve bir doğal gaz patlaması...

İkinci asistan : Ayrıca, adamın biri .... Aslında adam dememek lazım, ama, neyse.... Adamın biri sokak ortasında karısını delik deşik etmiş...

Başasistan : Güzel... Kısacası... bereketli bir gece olmuş... çok hoş... çok hoş... Şimdi, mevta vizitinden önce teker teker anlatın bakalım bu mevtalara neler yaptınız? ....

Birinci asistan : Abi, ben trafik kazaları ile ilgilendim.... Üç erkek... iki kadın.... 3-5 tane de çocuk vardı...

Başasistan : Üç mü, beş mi? Karar ver...

Asistan : Dört diyelim...

Başasistan : Ne o ... ortalama mı aldın?

Asistan : Evet abi...

Başasistan : Eeee..Neler yaptın bu kişilere?

Asistan : Hepsini kestim abi...

Başasistan : Hepsini mi?

Asistan : Evet abi hepsini...

İkinci asistan : Ben söyledim abi.... Hepsini kesmek gerekmez dedim... ama, dinlemedi... İşte stajyer arkadaşlar şahit... Öyle değil mi arkadaşlar?

Stajyerler : Öyle abla...

Başasistan : Neden gerekmezmiş bakalım?

İkinci asista (açıklamaya başlar) : Abi.. herşeyden önce...

Başasistan : Kes... yeter...Yahu ben sizinle ne yapacağım ha... Biriniz sayıyı bilmez... Diğeriniz kesmek gerekmez der... Ha.. ..ben ne yapacağım sizinle? .... Şu kadar zaman geçti hala öğrenemediniz... Baylar bayanlar... Burada biz para kazanıyoruz.... Burada en önemli iş muhasebedir... muhasebe.... Sayıyı bilmeden muhasebe olur mu?...Olmaz... O halde neymiş... sayılar önemlidir... sayıları bileceğiz...

Asistan : Abi ben aslında sayıyı bir yere yazmıştım, ama bulamıyorum...

Başasistan : Kes dedim.... (ikinci asistana bakarak) Sana gelince çok bilmiş... Bizim görevimiz iş üretmek... İş üretmek için ne yapmak lazım? ... İş yaratmak lazım... değil mi?... İş yaratmak ... Kesmek gerekmez miş... Kesmeyince iş olur mu?... Olmaz.... O halde neymiş.... İş yaratacağız... yani gerekse de keseceğiz... gerekse de... Anlaşıldı mı?...

İkinci asistan sesini çıkartmaz. Diğerleri: Anlaşıldı... derler.

Bu konuşma biterken kapı açılır ve içeriye yılışık hareketler yapan, sahte bir güler yüz ifadeli, pazarlamacı kılıklı birisi girer (reprezanter). Yanında bir yardımcısı vardır. Yardımcı iki bavul taşımaktadır.

Reprezanter : Efendim, merhabalarr... Ne güzel böyle hepinizi bir arada görmek...

İkinci asistan Muzipe dönerek : Kim bu abi ? diye sorar.

Muzip : Reprezanter... yani pazarlamacı... Bakalım ne pazarlayacak...

Reprezanter : Hocalarım... Bugün size en son ürünlerimizi tanıtmaya geldim... Bu ürünleri ilk kez sizlere takdim ediyorum... Ne kadar şanslısınız.. değil mi?

Başasistan : Neymiş o ürünlerin bakalım ...

Reprezanter bir bavul açar. İçinden üç adet mezar taşı çıkartır. (Birisinde osmanlı sarığı, diğerinde bir haç, diğerinde ise fatiha yazısı vardır)

Reprezanter : Baylar bayanlar... Bu elimde gördüğünüz mezar taşları kendi imalatımız olup, patenti bize aittir... Taklitlerinden sakınınız... Her mevtaya uygun çeşitlerimiz mevcuttur... İster kafir, ister mecusi olsun, isterse puta tapsın, isterse yüz kerre tövbesini bozmuş olsa da bizde herkese uygun mezar taşı bulunur... Bu taşlar halis mermerden olup bir tane alana ikincisini bedava veriyoruz... Ayrıca, üç mezartaşı alanı ilk yapılacak mevta kongresine bedava götürüyoruz... Beş taş alanı Amerikaya götürüyoruz... On taş alana bir ipek halı bizden...

Başasistan : Yahu... kardeşim..sen yanlış gelmişsin... Mevta gömme anabilim dalı yandaki koridor...

Reprezanter : Yaaa... Peki burası neydi?

Başasistan : Mevta kesme anabilim dalı...

Reprezanter : Öyle miiii?... Ay, afedersiniz yanlış bavulu açmışım... O zaman size diğer ürünlerimi takdim edeyim.. (der ve diğer bavulu açar. İçinden boy boy satırlar, kasap bıçakları, bir testere ve bir balta çıkar....)

Reprezanter : Baylar bayanlar elimde gördüğünüz bu satırlar.....

Sahne kararır.

SAHNE 8

Sahnede bir sedye, sedye üzerinde yatan bir mevta, sedyenin başında bir mavi gömleklili ve mevta'nın sahibi kişi (Orta yaşlı ve orta sınıf halktan bir erkek kişi) vardır .

Sedye başındaki mavi gömleklili örtüyü kaldırır ve mevta'nın yüzü ortaya çıkar. Mevta'nın yüzü slayt ile duvara yansıtılır. Yüz biraz yamuk ve komik görünümündedir. (Notre Damin Kamburu olabilir)

Mavi gömleklili : Buyrun. Babanızın yeni yüzü. Ne kadar hoş değil mi?

Mevta sahibi mevta'ya yaklaşır, bakar, dönüp mavi gömlekliliye bakar, tekrar mevta'ya bakar. Suratı asılır. Konuşmaya başlar.

Mevta sahibi :Sen buna surat mı diyon?

Mavi gömleklili :Evet, çok emek verdik, ama sonunda güzel bir surat yaptık. Bravo bize. (Kasılır)

Mevta sahibi : Sen benimle dalga mı geçiyon? Bu ne biçim surat? Bi defa, benim babam, sarı idi, bu kara; Benim babam, kör idi, bunun iki dene parıldayan közü var.... Aha, bana bakıp durur; Benim babamın kulakları küçükkü idi, bununkiler yelken kibi; Benim babam kel idi, bunun başı orman kibi. Bunun neresi benim babam, hı?... Ben şimcik seni ne yapam? Dövsem mi acep..... Yoksam öldürsem mi ? Ama, öldürsem, ceza alırım, deymez. Dur bakım... Aklime geldi... Hele benim avukata bir danışam...

(Cep telefonu ile avukatını arar. Sahnenin diğer köşesi aydınlanır, avukat cübbesi giymiş bir kişi görünür. Avukatın telefonu çalar.)

Mevta sahibi : Alo, avukat sen misin?

Avukat : Buyrun beyefendi benim. Bir arzunuz mu var?

Mevta sahibi: He var ya... Hem de çok mühüm... Şimdi diyom ki, bir mavi gömleklili mevta'yı dövsem mi, yoksam öldürsem mi? Yani, diyecem o ki, ceza alır mıyım?

Avukat: Duruma göre beyefendi. Eğer haklı bir nedeniniz varsa, ya hiç ceza almazsınız, ya da birkaç ayda çıkarırsınız.

Mevta sahibi : He var ya ... Haklı nedenim olma mı? Benim mevta olmuş babama bir yüz takmış ki, deme gitsin... Babamın suratını almış, aha böyle yögürmüş, yögürmüş, burnunu uzatmış, kulaklarını oklavadan geçirmiş, başına kıllar dikmiş, iki tanem göz kondurmuş... Şimcik bu mevta benim babam değil olmuş... Mahşer günü ben babamı nasıl tanıyacağım... Ha... Ben şimdiki, bu mavi gömlekliliyi ne edem? Öldürem mi? Haklı mıyım? Söle avukat..

Avukat : Haklısınız beyefendi... Zaten falan kanunun filan maddesine göre mavi gömleklileri dövmek, yaralamak, sülalelerine sövmek, hatta öldürmek suç sayılmıyor. Yalnız sağlam olmak lazım, iki şahit olsa iyi olur.

Mevta sahibi : He şahit var... Bir ben, bir de şu mavi gömleklili... (Mavi gömlekle döner) Şahitsin di mi kardeş? Bu surat benim babam değil, di mi?

Mavi gömleklili : Evet, ama....

Mevta sahibi : Tamam, ben şahidim dedi. Etti sana iki şahit.

Avukat : Tamam o zaman.. Kolay gelsin...

(Telefonlar kapatılır. Avukatın bulunduğu sahne bölümü karartılır)

(Mevta sahibi, bıçağını çıkartır ve mavi gömleliye birkaç kez batırır. Mavi gömleli inleyerek yere düşer. Sahne kararır.)

SAHNE 9

Sahnede üç mavi gömlekli sohbet etmektedir.

Birinci mavili : Aradığım kızı buldum arkadaşlar.

İkinci mavili : Yapma... Seni de kaybediyoruz ha... Galiba bizim bekarlar kulübünde bir ben kalacağım bu gidişle....

Üçüncü mavili (Muzip kişi): Kimmiş bu şanslı kız bakalım...

Birinci mavili : Bundan bir hafta önceydi. Kitapçıda karşılaştık... Raftaki kitabı bir çektim... Karşıma bir ay parçası çıktı... Ay ki, ne ay...Badem gözler... kalem kaşlar... hokka burun... kiraz dudak...

Üçüncü mavili (muzip kişi) : Oğlum ne bu böyle.. yarısı kırtasiye, yarısı manav gibi... Karar versin artık... Kırtasiyede badem, kiraz sattırmazlar... heh, heh, heh...

İkinci mavili : Gine sulandırdın konuyu... Bırak da anlatsın ... Bizim oğlan aşık... Vay be.. Bugünleri de görecektik ha...

Birinci mavili : O da beni görünce bir tuhaf oldu... Elindeki kitabı düşürdü... Yani, kitabın sesini duydum tabii... Yoksa aramızda raf var.. Nutkum tutuldu... Nefesim kesildi... Boğuluyorum sandım...

Üçüncü mavili (Muzip kişi) : Boğulmak dedin de aklıma geldi: Hoca sormuş öğrenciye, boğulan bir kişi için ne yaparsın? "Önce adamı sudan çıkartırım. Sonra da suyu adamdan" demiş öğrenci...

İkinci mavili : Yahu kardeşim, bırak şimdi zevzekliği... Burada ciddi şeylerden söz ediyoruz....Aşk bu aşk... Çok ciddi bir konu... Sen anlat kardeşim... Sonra ne oldu?

Birinci mavili : Bir süre öylece bakiştık... Sonra rafın etrafını dolaştık... Tam köşeye vardığımızda çarpıştık... Benim elimdeki kitaplar yere düştü... Kız yere eğilip "ay afedersiniz, size yardım edeyim" dedi...

İkinci mavili : Tıpkı filimlerdeki gibi...

Üçüncü mavili (Muzip kişi) : Oğlum filimlerde kızın elindeki kitaplar düşer... Bizimkinde bir terslik var...

İkinci mavili : Ne tersliği birader... Ha erkeğinkiler düşmüş... Ha kızinkiler... Ne fark eder... Kadın erkek eşit oğlum ... Anla bunu artık...

Üçüncü mavili : Tamam, tamam... Anladık... Oğlum, hayata biraz eğlence katalım diyoruz... Ben olmasam haliniz nice olur, ha? ... Akşama kadar mevta bak, kes, biç, dik... Oğlum bu hayat şaka olmadan çekilir mi? Ömrümüz şu mevtanede geçiyor... Yattığımız yer belli değil... Uykun var mı diye soran yok... çalış babam, çalış... Bu hayata biraz renk katmak gerek, oğlum...

İkinci mavili : Tamam kardeşim.. Sağol... Renkli adamsın... Sen olmasan biz ne yaparız... Ama, şimdi bırak da şu bizim aşık anlatsın bakalım... Anlat sen birader... Sonra ne oldu ?

Birinci mavili : Sonra göz göze bakarak ayağa kalktık... Farkında olmadan el ele tutuşmuşuz... Sonra kitapçıdan birlikte dışarıya çıktık... Biz çıkarken arkamızdan düğün marşı çalıyordu... ya da bana öyle geldi...

İkinci mavili : Kader ağlarını ördü desene... Sonra?

Birinci mavili : Sonra bir muhallebiciye gittik...

Üçüncü mavili (muzip kişi) : Yuf be arkadaş... Muhallebici mi kadı... Bari, bir istakoz falan yedirseydin kıza...

İkinci mavili : Hiç romantik değilsin... Adettir, oğlum.. Önce muhalllebeci, sonra sinema, sonra istakozcu... Aferin arkadaş, iyi gidiyorsun, sen devam et...

Birinci mavili : Sonrası çok hızlı geçti... İşte sonuçta evlenmeye karar verdik... Bu akşam kızı istemeye gidiyoruz...Ya, işte böyle...

İkinci mavili : Vay be... Yıldırım aşk desene...

Üçüncü mavili (Muzip kişi) : Hem de ne aşk... Mecnun da Kerem de bunun yanında çırak kalır...

(Üçü birbirine sarılır. Birinci mavilinin omuzuna vurarak, onu kutlayarak sahneden çıkarlar.)

SAHNE 10

Duruşma sahnesi: Bir kürsüde (ya da masada) dik yakalı bir cübbe giymiş yargıç oturmaktadır. Mavi gömlekli sargılar içinde (yaralı) yargıçın önünde, ellerini kavuşturmuş, suçlu bir görünüm içinde ayakta durmaktadır. Mevta sahibi ise, bir sandalyede oturmaktadır; Bacak bacak üstüne atmıştır. Onun yanında avukatı oturmaktadır. Yargıçın yanında ve daha düşük bir seviyede bir sekreter sandalyede oturmaktadır. Önünde hayali bir daktilo vardır. Yargıçın arkasında bir kişi elinde bir pankart (yazı) taşımaktadır. Pankartta, “**Adalet Devletin Temelidir mi?**” yazmaktadır.

Yargıç mavi gömleliye dönerek: Demek, bu beyefendinin mevta olmuş sevgili babasına o yüzü sen taktın, ha?

Mavi gömlekli : Evet, ama sayın yargıç...

Yargıç: Sus. Bu kadar yeter, demek o yüzü taktığını itiraf ediyorsun.

Mavi gömlekli: Evet ama sayın yargıç, van minüt...

Yargıç : Sus... Yoksa dışarı atarım. Siz zaten hep böylesiniz... Benim mevta babama da aynı şeyi yaptınız... Topunuzu asmak lazım, ama idam kalktı... Yaz kızım: (Sekreter hayali daktilda yazmaya başlar) Tahrik sonucu, ayrıca töre möre gereği mavi gömlekliyi yaralayan mevtanın oğlunun beratına, Suçunu kabul eden mavi gömlekinin, 15 yıl ağır hapsine, meslekten men edilmesine, mavi gömleğinin kırmızıya boyanmasına, yalın ayak ve başı kabak dolaşmasına temyizi kapalı olmak kaydıyla karar verildi.

Mavi gömlekli : Ama sayın yargıç... O mevta bu kişinin babası değildi... Yanlış mevtanın suratını göstermişim, sayın yargıç...

Yargıç : Yaaa.... Neden bunu daha önce söyledin be kardeşim.... Bak şimdi iş işten geçti... Gördün mü? ... Bir kez karar verildi... Dönmek bana yakışmaz...

Sahne kararır.

SAHNE 11

Bir ev odası. Orta yaşlı bir kişi (baba) koltukta oturmaktadır. Diğer bir divanda (üçlü koltuk) genç bir kişi (mevtacı) ve onun anne – babası oturmaktadır. Ayakta duran genç kızın elinde bir tepsi ve üç kahve fincanı vardır.

Baba : Efendimmm.. Hoş geldiniz, sefalar getirdiniz... Nasılsınız efendim...

Mevtacının babası: Teşekkür ederim, siz nasılsınız ?

Baba : İyiyiz.. İyiyiz.. Siz nasılsınız hanımefendi ?

Mevtacının annesi : Çok teşekkür ederim efendim. Sizleri sormalı...

Baba : Sağolun..sağulun... Bizler de iyiyiz... Sen nasılsın evladım?

Mevtacı : Çok teşekkür ederim efendim. Sağlığınıza duacıyım...

Baba : Ne bekliyorsun kızım? ... Kahveleri versene konuklarımıza...

Genç kız kahveleri ikram eder. Her biri teşekkür ederek kahveleri alır. Mevtacı kızın gözünün içine bakmaktadır, kahveyi alırken az daha dökecektir. Kız kırtır. Kahveden hüpürdeterek birkaç yudum aldıktan sonra,

Mevtacının babası : Efendim, sebep-i ziyaretimiz malum... Gençler aralarında anlaşmışlar... Bizler de muvafakat ettik... Sizin de rızanızla, kızınızı oğlumuz istiyoruz efendim...

Baba : Maşallah... Maşallah... İşte böyle beyefendiciğim... Bakıyorsun, büyütüyorsun... Ondan sonra yuvadan uçup gidiyorlar... Eeee, ne yaparsın dünyanın düzeni böyle. Ne diyelim kısmetse olur. Maşallah oğlumuz da pek yakışıklıymış. Boy, pos, göz, kaş yerinde.... Met etmek gibi olmasın, benim kızım da pek güzeldir. Birbirlerine de çok yaklaşıyorlar. Nazar değmesin... Efendim, oğlumuz ne işle meşguller ?

Mevtacının annesi : Efendim, öğünmek gibi olmasın, oğlumuz mevtacıdır.

Baba : Ne... mevtacı mı? Bunu neden baştan söylemediniz ! Topla kızım kahveleri. Bizde mevtacıya verilecek kız yok...

Mevtacının babası : Neden öyle diyorsunuz beyefendi ? Galiba yanlış anladınız ! Mevtacı diyoruz mevtacı. Hani halk nazarında saygın bir yeri olan, misafirlikte baş köşeye oturtulan, önünde şapka çıkartılan, okumuş-yazmış, yıllarca dirsek çürütmüş, akıllı, dürüst, güvenilir, sır saklamasını bilen, fedakar, gece demeden gündüz demeden çalışan, herkesin dostu mevtacı. Oğlumun kolunda altın bilezik var... Kızınızı aç bırakmaz...

Baba : Altın bilezikmiş...Onlar eskidendi ... Kolunda altın bilezik devri kapandı beyim... Şimdi altında mercedes devri... Kapında uşak devri... Limanda yat devri... Benim kızımı ne davulcular ne zurnacılar istedi senin haberin var mı?

Mevtacının babası : Beyefendi bir yanlışlık yaptınız, o isteyenler mühendisler, mevtacılar olmasın?

Baba : Ne mühendisi, mevtacısı beyim. Siz çok eskilerde kalmışsınız. Şimdi davulcu, zurnacı devri. (Mevtacıya döner) Kaç kuruş kazanıyorsun ki kızımı istemeye cesaret ediyorsun. Üç günde bir nöbet, gece gündüz çalış, oku, yaz. Yok kongresi, yok semineri, derken kızımı ihmal edersin. Zaten gelen giden sizi dövüyor, avradına sövüyor. Ben kızıma sövdürtmem, anladın mı? Sen yat alabilir misin? Sen kat alabilir misin? Ama zurnacının katı da var yatı da. Ben kızımı zurnacıya vereceğim. .. (Mevtacıya dönerek) Hem, söyle bakayım, senin performansın kaç,? ha..söyle...

Mevtacı : Efendim bu işin performasla ne ilgisi var? Rica ederim...

Baba: Olmaz olur mu? Mevtanede performansı düşük olanın evdeki performası da düşük olur, ya...

Mevtacı : Aman efendim, siz neden söz ediyorsunuz. Benim ev performansım da , yani şey , yani demek istediğim, her türlü performansım da çok iyidir. Ben zaten bu performas işine hepten karşıyım... Bizim işimiz bir ekip işi... Ekipteki herkesin katkısı önemli... Öyle, mevtacıydı, kesiciydi, teknisyendi ayırımına ben karşıyım...Birimiz eksik olsa, olmaz... Hem bu işle ev ilişkisi de nereden çıktı?

Baba : Ne demek nereden çıktı !. Neden literatürü izlemiyorsun? Bak senin literatür bilgin de zayıfmış... Bunun araştırmasını yapmışlar. Hem anketle, hem de doğrudan gözlem altında... Mevtane performansı düşük olan grupta, efendime söylüyeyim, oda performansı da düşük oluyormuş... Aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı, ya... Ki karesi çok yüksek çıkmış... Performansını yükselt, ondan sonra gel... Yoksa sana kız mız yok, anlaşıldı mı? Haydi size güle güle....

Mevtacı kıza döner : Sevgilim sen de birşeyler söylesene. Hani pembe panjurlu evimiz olacaktı. Hani çocuklarımız bahçesinde oynayacaktı ! Hani iki gönül bir olunca...

Kız : Babam haklı şekerim... Ben düşünememişim... Babam söyleyince gözüm açıldı ... Şu küfür konusu da aklıma takıldı... Hani geçenlerde bir vatandaş mevtanenin koridorunda ana avrat küfrediyordu, sen “neyse ki ben bekarım” demiştin... Hatırladın mı ?

Mevtacı : Evet ama şekerim.. O bir şaka idi... Hem böyle vakalar olur... Bunlar mesleğin cilveleri... Vatandaş bu.. döver de söver de... Vatandaşın vurduğu yerde gül biter derler...

Kız : Olmaz... Ben kendime sövdürtmem... Hem sen galiba yanlış anlamışsın... Ben pembe panjur derken, vllamızın panjurlarını kastetmiştim... Şöyle, boğaza nazır... Bahçe derken villanın beş dönümlük golf sahasını kastetmiştim.. Şekerim... Yok bu iş olmayacak... Kusura bakma...

Mevtacının annesi eşine dönüp omuzlarına vurmaya başlar : Bak gördün mü.. Ben sana demiştim... Bu oğlanı mevtacı yapmayalım... Gel şunu davulcu yapalım demiştim.. Ah... Ah... Bak adam performans diyor... Davula üç kere vursan al sana üç puan performans... Ah, ah...

Mevtacının babası : Ama karıcığım... Mevtacılık saygın meslek... Onurlu meslek...

Mevtacının annesi vurmaya devam ederek : Sus, sus... geri kafalı seni... Bak, mevtacıya artık kız bile vermiyorlar...

Ayağa kalkarlar. Sahne kararır.

SAHNE 12

Sahnede 3 mavi gömleli vardır (Birisi kadın). Birincisi elleri cebinde kaygısızca, ısıklık çalarak pencereden dışarıyı seyretmektedir. İki tanesi bir masa etrafında oturmuş sohbet etmektedir. Dışarıyı seyreden mavi gömleli birden heyecanlanır, ellerini cebinden çıkartır ve arkadaşlarına seslenir:

Birinci mavili : Hey, çocuklar, adamın biri elektrik direğine çıkmış. Tamir yapıyor.

İkinci mavili (Kadın): Eee ... ne olmuş. İlişme yapsın ...

Birinci mavili : Ne demek ne olmuş kızım... Kendisini kemerle bağlamamış...

İkinci mavili : Ne yani... Şimdi pencereyi açıp bağırırım mı beyefendiye ... “Hey, bağla kendini, yoksa düşersin” diye ?

Birinci mavili : Deli misin arkadaş... Ne diye bağıracaktım... Bırak düşün... Zaten bugün işsizlikten sıkılıyorum... (Derken heyecanı daha artar) Hah... çocuklar koşun, adam sendelemeye başladı... Düşecek galiba....

(Diğer ikisi de pencereye yaklaşır. Heyecanla seyretmeye başlarlar)

Birinci mavili : (Sevinçli bir sesle) Düşecek... düşecek....bak..bak... bak... Sendeliyor... sendeliyor.... Ha düştü, ha düşecek... Hah işte düştü... Tamam..Bugünkü müşteriyi bulduk... (Birden sesi üzüntülü bir ton alır) Tüh be .... Ayğa kalktı... Üstünü silkeliyor... Bir şeycik olmamış... Tüh, kaçırdık...

Sahne kararır.

SAHNE 13

Başmevtacının odası. Başmevtacı ayaktadır. Öğretmen olan mavi gömlekli de ayaktadır. Karşılıklı konuşmaktalar.

Başmevtacı : Senin soruşturma sonuçlandı. Dediğim gibi... Boşuna kaygılanmışsın... Sana hiçbir şey olmamış...

Mavi gömlekli : Çok memnun oldum... Rahatladım doğrusu... Bir densizin yüzünden biraz üzüldük, ama, sonunda akıl kazandı demek... Demek ki, bu ülkede sağduyulu yöneticiler de varmış... Çok teşekkür ederim efendim... Yarın derste bu konuda bir konuşma yapmak istiyorum... İyi günler efendim... (Odadan çıkmaya yeltenir)

Başmevtacı : Dur biraz, söyleceklerim henüz bitmedi... Bir konu daha var..

Mavi gömlekli : Neymiş o ?

Başmevtacı : Yarın derse gitmiyorsun...

Mavi gömlekli : Nasıl !... Anlamadım... Öğretmenlikten aldılar mı beni?

Başmevtacı : Hayır... hayır almadılar...

Mavi gömlekli : Eeee.. Tamam o zaman.. Yarın ders var ve ben de derse gireceğim..

Başmevtacı : Yarın ders yok... Çünkü,....

Mavi gömlekli : Çünkü ne?

Başmevtacı : Çünkü, sağlık bilgisi dersini kaldırmışlar....

(Bir sessizlik olur)

Mavi gömlekli : Neler diyorsunuz siz? ... Kulaklarıma inanamıyorum...

Başmevtacı : Hayır efendim, yine yanlış anladınız.... Dersi kaldırmışlar sayılmaz... Zorunlu olan dersi seçmeli yapmışlar.

Mavi gömlekli : Aman ne kadar iyi... İçim rahatladı... Demek kaldırmamışlar... Şimdi ne olacak? Gençlerin bir kısmı sağlığı bilecek, bir kısmı bilmeyecek öyle mi? Mikrobu, el-ayak yıkamayı, temizliği hangi derste öğrenecekler.

Başmevtacı : Din ve ahlak dersinde... Abdest konusu işlenirken...

Mavi gömlekli : Şişmanlıkla mücadeleyi ?

Başmevtacı : Beden eğitimi dersinde.

Mavi gömlekli : Peki, fizyolojik gelişmeyi, üremeyi falan nerede öğrenecekler?

Başmevtacı : Biyoloji dersinde...

Mavi gömlekli : Biyoloji dersinde insanları anlatmazlar ki... Böceklerden, hayvanlardan söz ederler...

Başmevtacı : Eeee... Olacak o kadar.... Hayvanları öğrenekler ya... İŖte... kızım sana söylüyorum, gelinim sen anla misali...

Sahne kararır.

SAHNE 14

Başmevtacının odası. Başmevtacı masada oturmaktadır. Muhasebeci (sivil giyimli) ve muzip ayakta durmaktadır.

Muhasebeci : Geçen ayki gelirlerimiz çok düşük efendim... Girdiler azaldı... Çıktılar arttı... Yani... muhasebe sizlere ömür... mevta oldu efendim... Canlandırmak için bir şeyler yapmak lazım...

Başmevtacı : Haklısın , bir şeyler yapmak lazım... Ama ne?

Muhasebeci : Benim bazı fikirlerim var efendim..

Başmevtacı : Neymiş onlar.. söyle bakalım...

Muhasebeci : Efendim, ben diyorum ki,... reklam yapalım...

Muzip : Ama reklam yapmak tüzüğe aykırı...

Muhasebeci : Ben onun kolayını buldum... Aslında reklam yapmayacağız... Teşekkür ilanları vereceğiz...Maksat adımız duyulsun...

Başmevtacı : Nasıl yani ?

Muhasebeci : Efendim bir örnek hazırladım... İzninizle okuyayım...

Başmevtacı : Oku bakalım...

Muhasebeci cebinden bir kağıt çıkartıp okumaya başlar : Okuyorum efendim .... Öhö...Bana her türlü ihtimamı gösteren, tek kişilik morgda saklayan, boyayıp süsleyen, nazikce defneden pek değerli başmevtacıya ve Mevtane mensuplarına şükranlarımı sunarım.

Muzip (gülmeye başlar) : Kim yazıyor bunu ?

Muhasebeci : Müşterimiz efendim...

Muzip : Yani?

Muhasebeci : Yanisi var mı efendim... Mevta tabii ki... (der ve biraz düşünür) Ay, afedersiniz efendim... ben galiba biraz karıştırdım....

Nuzip : Biraz değil dostum... iyice karıştırmışsın...Hatta.. dağıtmışsın...

Muhasebeci : Hah... Bir çözüm buldum... Diyelim ki, mevta, mevta olmadan önce vasiyet etmiş....böyle bir teşekkür çıksın demiş...

Muzip : Bak, değerli arkadaşım....vasiyet dedin de aklıma geldi... Adamın babası beni denize gömün diye vasiyet etmiş... Gömmüşler... Gömmüşler, ama. Çok telefata vermişler.

Muhasebeci : Anlamadım efendim... Neden telefata vermişler...

Muzip : Yahu fıkranın içine şey ettin... Denizin dibini kazıp gömmüşler beyendi.. anladın mı?

Muhasebeci : Eh...Gibi... Yani sayılır.

Başmevtacı : (Sinirli bir tavır ve el kol hareketleri ile) Yahu bırakın şimdi zevzekliği... Bu işe bir çare bulmamız lazım...Benim aklıma bir fikir geliyor... sempt mevtaneleri açalım... Böylece pazar payımız artar...

Muzip : Olur mu efendim.... Semt dediğiniz yerlerde aile mevtacıları var... Sisteme göre mevtaların önce onlara götürülmesi gerekir... Eğer onlar sevk ederse bize gelmelidir...

Başmevtacı : Yahu sen hangi çağda yaşıyorsun.... Ben ne diyorum.. sen ne diyorsun... Ben diyorum ki pazarı genişletelim... sen diyorsun ki kurallar... Efendim bizim uyacağımız tek kural piyasa ekonomisi kuralı... O kadar... Bu işin aslı astarı rekabet.... Gerekirse aile mevtacıları ile rekabet ederiz...Derhal bu semt mevtanelerini kurmaya başlayalım...

Muhasebeci : Bir şey daha yapabiliriz efendim... Fiyatları artıralım...

Başmevtacı : Güzel fikir... Ama, fiyatlar zaten yüksek...

Muhasebeci : Olsun efendim... Çaktırmadan, yavaş yavaş artırabiliriz.... Mesela koğuş morglarının fiyatını tek tabutluk morg fiyatına yükseltelim.... Tek tabutluk morg fiyatını lüks morg fiyatına çıkartalım...

Başmevtacı : Başka?

Muhasebeci : Efendim, kesme, biçme, boyama işlerini yapmayalım...

Başmevtacı : Neden? ... tam aksine ... yapalım ki para kazanalım...

Muhasebeci : (Kurnazca gülümseyerek) Efendim... anlatamadım... mış gibi yapalım yani.... Yapmayalım, ama mış gibi parasını alalım.

Muzip : Daha neler... Bu açıkça Hipokrat'a aykırı.

Muhasebeci : Kime efendim ?

Muzip : Hipokrat ... Hipokrat... Bizim mesleğin piri... Hani şu Kos adasında doğan kişi...

Muhasebeci : Haa... Anladım... Hani şu sakallı, başı kabak.. Kefen gibi beyaz bir beze sarılmış adam mı?... Siz hiç meraklanmayın... Onun kulağına gitmez...

Muzip : Kulağına gitmez, ama.. ruhu duyar...

Başmevtacı : Yahu, kesin şu konu dışı konuşmaları... Başka fikrin var mı ?

Muhasebeci : Efendim... Saç sakal traş parası... Yemek parası... falan alalım...

Başmevtacı : Mevtalardan mı?... bak, güzel kardeşim... sana bir öğütte bulunayım... Bundan sonra fikirlerini bana danışmadan sakın başkasına söyleme... Yoksa bu örgütü batırırız..

Muzip : Efendim, aklıma bir şey geldi ama, çekiniyorum...kızarsınız diye...

Başmevtacı : Senin akılına geldi mi söylemeden duramazsın... nasıl olsa söyleyeceksin... Söyle de kurtulalım...

Muzip : Fakirin biri bakmış, restoranın kapısında sakalını sıvazlayanı içeri alıyorlar. Bu da gitmiş kapıdaki adama karşı sakalını sıvazlamış, ama, bizimkinde sakal yok... Kapıdaki bekçi "siz de mi teşkilattansınız" diye sorunca ayrılmış... Hemen pantolonu indirip "gizli teşkilattanım" demiş.... Nasıl? ... beğendiniz değil mi?

Başmevtacı : (Yarı şaka yarı ciddi, babacanca) Şimdi ben senin pantolonunu indireceğim... (diyerek Muzip'in ensesini şevkatle okşar)

Sahne kararır.

SAHNE 15

Sahnenin bir yanında bir kapı vardır. Kapının üzerindeki levhada şöyle yazmaktadır : “**BURADA İSTENMEYEN BİR ÖLÜ YATMAKTADIR. ONA SAYGI GÖSTER**”.

Sahneye üzgün oldukları her hallerinden belli olan orta yaşlı ve düzgün giyimli bir erkek ve bir kadın girer. Arkalarında mavi gömlekli bir kişi vardır.

Mavi gömlekli : Anneniz ve babanız bu bölümde bulunuyor. Birazdan mevtacı gelecek. O size yardımcı olacak. Biraz bekleyin lütfen, der ve sahneyi terk eder.

Kadın ve erkek bir süre sessiz kalırlar. Bir kaç adımlık kısa yürüyüşler yaparlar.

Kadın (üzgün ve alçak bir sesle) : Hey gidi hey... Nereden nereye değil mi abi ? ... Kim derdiki dağ gibi babam, aslan gibi annem şu kapının ardında olacak.... Hem de ikisi birden.... Şu trafik canavarını boğmak istiyorum.... Asıl onun bu kapının ardında olması gerekirdi....

Erkek (aynı üzgün ifadelerle) : Bu durumu kabullenmek zorundayız... Hayat böyle bir şey işte... Bugün varsın... yarın yoksun... Zamanını da bilemiyorsun....

Kadın : Çocukluğum aklıma geliyor... Hatırlar mısın... Biz henüz okula başlamamıştık... Babam senin ve benim adıma bahçeye birer elma ağacı dikmişti.... Birlikte dikmiştik.... Can suyunu bana verdirmişti... Elmaları çok severdi rahmetli...

Erkek : Hatırlamaz olur muyum... Ağaçları aşlamayı, çapalamayı, gübrelemeyi, budamayı bana o öğretmişti... Sonra, duvar örmeyi de, bisiklete binmeyi de, araba kullanmayı da babam öğretti bana... Onun da annemin de yaşamı bizlerdik... Sanki bizler için yaşarlardı...

Kadın : Ve bizler için öldüler...

Erkek : Evet... Bizler için öldüler... Konserimizi izlemek için ülkenin ta öbür ucundan kalkıp geldiler....

Kadın : Ne kadar da mutlu olmuşlardı, değil mi? ... Ne kadar beğenmişlerdi konseri.... Bizimle gurur duymuşlardı... Eserleriyle...

Erkek : Ah o kamyon şoförü.... Bütün dünyalarını yıktı... Canlarımızı kopardı bizden....

Kadın : Biz şimdi ne yapacağız abi ? .... Nasıl alışacağız onlarsız bir dünyaya?

Erkek : Alışacağız... alışacağız... Dünyanın düzeni böyle... Hani demiş ya ozan... İki kapılı bir han... Tek yönlü bir yol... Giriş kapısından çıkamazsın... Yolda bekleyemezsin.... Sondaki kapıya gelince de çıkmak zorundasın... Durmak yok... Bazıları yavaş yürüyor... Bazıları koşar adım geçiyor bu yolu.... Bizimkiler galiba biraz hızlı yürüdüler...

Kadın : Doğru... Hızlı yürüdüler... Zaten babam da annem de hep hızlı yürürlerdi... Sanki arkalarından kavalayan varmış gibi...

Erkek : Neyse... Biz şimdi bugünü düşünelim... Mevtane işleri çok masraflı... Bazı masrafları Sosyal Mevta Kurumu da karşılamaz dediler... Bu kadar parayı nereden bulacağız?

Kadın : Bulmak zorundayız... Onlar bizim için varlarını yoklarını ortaya koydular... Biz de aynısını yapmalıyız...

Erkek : Elma bahçesini mi satsak acaba?... Ne dersin?

Kadın : Olmaz... Orayı çok severlerdi.... Satılmasını hiç istemezlerdi...

Erkek : O zaman bankadan kredi alalım...

Kadın : Olur... Alalım... Krediyi paylaşalım... Tek başımıza altından kalkamayız...

Erkek : Haklısın... Tek başımıza altından kalkamayız... Yarısını ben, yarısını sen ödersin... Ne dersin?

Kadın: Tamam derim... Aslında umurumda bile değil... Yeter ki, onlar mutlu olsun... Ne gerekiyorsa en iyisi yapılsın... Onlar herşeyin en iyisini hak ederlerdi...

Erkek : Anlaştık... Ben bugün bu konuyu çözerim.

İçeriye mavi gömleklili mevtacı girer.

Mevtacı : Merhabalar... Demek mevtaların çocuklarısınız...

Erkek : Evet çocuklarıyız..

Mevtacı : Karar verdini z mi?... İşlemleri nasıl yapıyoruz?

Kadın : En iyisinden...

Mevtacı : Bunun size biraz pahalıya mal olacağını biliyorsunuz değil mi?

Erkek : Biliyoruz... Para önemli değil... Siz en iyisini yapınız...

Kadın : Para hiç önemli değil... Biz paraya önem vermeyiz... Babadan, anneden böyle gördük... Babam, "para elin kiridir" derdi.... Biz elimizi temiz tutmak isteriz...

Mevtacı : Pekala... Anlaştık o zaman... Parayı vezneye yatırdığınız zaman bana haber verin... Gerekli işlemleri yapmaya başlayalım...

Erkek : Hiç merak etmeyin... Para bugün elinizde olacak...

Mevtacı : Çok iyi... Mevtaları görmek istiyor musunuz?

Kadın : Evet istiyoruz.

Erkek : Evet istiyoruz... Son görevimizi de yerine getirmek istiyoruz...

Mevtacı kapıyı açar. Hep birlikte kapıdan geçerler.

Sahne kararır.

SAHNE 16

Sahnede dekor yoktur. Duvarda “Mevtane” tabelası asılıdır. İkinci asistan, muzip, kızılı erkekli mavi gömlekle 10 kadar kişi sahneye girereler. Bir süre dalgın ve üzüntülü bir şekilde sahnede değişik yönlerde doğru yürürler. Bir kaç dakika sonra bir toplanarak bir grup oluştururlar. İkinci asistan grubun önünde onlara hitap etmeye başlar :

İkinci asistan : Arkadaşlar... Eminim ki hepiniz farkındasınız... Bu kurumda işler iyi gitmiyor... Hangi işe el atsak altından para çıkıyor.... Herkes kendini düşünür olmuş...

Stajyer 1 : Doğru... Ama, sistem böyle ... ne yapsınlar...

Stajyer 2 : Sen de haklısın ... Sistem böyle ...

Stajyer 3 : Peki sistem denen şey değişmez mi?...

Stajyer 4 : Sistem denen şeyi kim yaptı? ....

Stajyer 5 : Yetkililer....

Stajyer 4 : Demek ki... Ya o yetkililer ya da başka yetkililer sistemi değiştirebilirler... Haksız mıyım?...

İkinci asistan : Tamamen haklısınız arkadaşlar... Zaten bugünkü toplantımızın nedeni de işte tam olarak bu... Sözün kısası.... Bizler bu düzende yetişmek istemiyoruz... Bizler hem bizlere hem de bizden hizmet bekleyenlere insanca davranan bir sistem istiyoruz...Bilmeliyiz ki... Onlar birer insan... Oysa, bizleri onlara birer evrak gibi hatta **birer mevta gibi** davranmamızı istiyorlar.... Onlara müşteri gözüyle bakmamızı bekliyorlar... Ben böyle davranmak istemiyorum...

Diğerleri (uğultulu karmaşık sesler duyulur) : Biz de istemiyoruz...biz de istemiyoruz.... Bir şeyler yapmalıyız... Ama ne yapabiliriz....

İkinci asistan : Arkadaşlar.... Arkadaşlar.... Yapacak çok şey var arkadaşlar... Öncelikle kendimizi bilmeliyiz... Tavrımızı açıkça ortaya koymalıyız... Bizler düşünen, aydın kişiler değil miyiz?... Bizler saygın bir mesleğin üyeleri değil miyiz? .... Bizler bu ülkenin temel taşı değil miyiz?.... Bizler yemin etmedik mi?.... O yemine bağlı kalmak boynumuzun borcu değil mi? .... Sesimizi duyuralım arkadaşlar... Hem de yüksek sesle haykıralım.... **BİZİM BAKTIKLARIMIZ MEVTA DEĞİL... İNSAN... BİZLERE MUHTAÇ OLAN İNSANLAR... BİZLERE GÜVENEN, BÜTÜN SIRLARINI BİZLERLE PAYLAŞAN... BİZİM SÖYLEDİKLERİMİZİN KENDİ İYİLİKLERİ İÇİN OLDUĞUNU BİLEN ...BU ÜLKEDE DOĞMUŞ... BU ÜLKEYE HİZMET ETMİŞ İNSANLAR... ONLARIN HEPSİNİN SAĞLIKLI BİR ORTAMDA YAŞAMAYA HAKLARI VAR... ONLARIN BU HAKLARINI SAĞLAMAK BİZİM EN TEMEL SORUMLULUĞUMUZDUR...BİZLER MEVTACI DEĞİLİZ.... BİZLER HEKİMİZ...HEMŞİREYİZ... TEKNİSYENİZ... ECZACIYIZ... FIZYOTERAPİSTİZ... DİYETİSYENİZ.... BİZLER SAĞLIK EKİBİYİZ.... HEPİMİZ KENDİMİZİ İNSANLARI KORUMAYA... ONLARI HASTA YAPMAMAYA.... MUTLU VE UZUN YAŞAMALARINA ADAMIŞ KİŞİLERİZ.... BİZİM GİDAMIZ PARA OLMAMALI... BİZLER HALKIN MUTLU OLMASINDAN HAZ DUYUP BESLENEN KİŞİLERİZ.... BİZLER SAĞLIKÇIYIZ.... HAYKIRALIM VE KENDİMİZE GELELİM ARKADAŞLAR.....**

Duvardaki tabela değişir “HASTANE” tabelası asılır.

Sahnedeki herkes üzerlerindeki mavi gömleklere çıkartırlar... Alttan beyaz gömleklere çıkar.... Bazıları ceplerindeki steteskopu boynuna takar... Bazıları ceplerindeki hemşire keplerini başlarına koyar...

Birkaç kişinin elinde pankartlar belilir. Pankartlarda şunlar yazılıdır :

SAğLIK HAKTIR.

TABABET TİCARET DEğİLDİR.

Sahne bir müzik eşliğinde tempolu bir yürüyüş başlar. Yürüyenler aynı zamanda tempolu bir alkış tutarlar. Duvarda, sağlık hizmetlerine emeği geçen bilim insanlarının fotoğrafları hızla gösterilir:

Hipokrat, Galen, İbn-i Sina, Razi, Koch, Fleming, Pasteur, Röntgen, Madam Curi, Chadwick, Neigtingale, Freud, William Harvey, Jenner, Lind, Pier Curi, Semmelweiss, Snow, Refik Saydam, Behçet Uz, Tefvik Sağlam, Hulusi Behçet, Nusret Fişek

Duvarda bir yazı belirir : **BENİ TÜRK HEKİMLERİNE EMANET EDİNİZ.....**

Sahnedekiler gittikçe artan bir alkış tuttururlar.

Sahne kararır.

Bir anons duyulur:

Sayın izleyiciler, oyunumuzun başında bizim ülkemizde böyle şeylerin olması söz konusu bile olamaz demiştik.

Ne dersiniz ? Olabilir mi?

Düşünün.... Ama dikkat edin... Dşndğnz belli etmeyin... Yerin kulağı var...